

מסורת הש"ס

קָלָבָה ו' מִי שִׁיר מִהַלְלֵי
 וְהַלְלֵי הַתַּחֲנוּנִים הַלְלֵי
 מִתְחַנֵּן עֲשֵׂה מִשְׁמֵשׁ
 אֲדַמְּךָ יִתְחַנֵּן ו' טָעַם ב':
 קָלָבָה ד' גִּיטָה מִשְׁמֵשׁ
 גִּיטָה וְהַלְלֵי הַל' ו'
 וְסִפְרָא מִלֵּל מִלֵּל וְהַל'
 ו' נִחַם עָשָׂה ב' שִׁיר מִשְׁמֵשׁ
 מִשְׁמֵשׁ הִמָּה יִתְחַנֵּן קָטָן
 טָעַם א' וְסִפְרָא עָשָׂה טָעַם
 ט':
 קָלָבָה ד' מִי שִׁיר מִהַלְלֵי
 גִּיטָה הִלְלֵי הַל' ו' מִתְחַנֵּן
 עָשָׂה ב' שִׁיר מִשְׁמֵשׁ
 מִשְׁמֵשׁ הִמָּה יִתְחַנֵּן
 טָעַם ט':
 קָלָבָה ו' מִי שִׁיר מִהַלְלֵי
 גִּיטָה וְהַלְלֵי הַלְלֵי הַל'
 וְסִפְרָא מִלֵּל מִלֵּל וְהַל'
 ו' נִחַם עָשָׂה ב' שִׁיר מִשְׁמֵשׁ
 מִשְׁמֵשׁ הִמָּה יִתְחַנֵּן קָטָן
 טָעַם א' וְסִפְרָא עָשָׂה טָעַם
 ט':
 קָלָבָה ד' גִּיטָה מִשְׁמֵשׁ
 גִּיטָה וְהַלְלֵי הַל' ו'
 וְסִפְרָא מִלֵּל מִלֵּל וְהַל'
 ו' נִחַם עָשָׂה ב' שִׁיר מִשְׁמֵשׁ
 מִשְׁמֵשׁ הִמָּה יִתְחַנֵּן קָטָן
 טָעַם א' וְסִפְרָא עָשָׂה טָעַם
 ט':

[illegible]

והיני מילי בדלא מסיק
 ביה בעל חוב אלא ק'
 כלכד אבל אם נושה
 בו כשיעור ארעא ושבחא
 נוטל הכל ואינו נתן
 ללוקח אפי' ההוצאה חז'
 שמיניא דשמואל היא ולא
 סמכין עלה (ז) אלא
 לעולם נתן הבעל חוב
 ההוצאה ללוקח כמשוטה

חיות של מוכר ח"כ נמה טעון מן המוכר שגנב היחיד על הילדה והא לוקח המבחן לשמור ליה שבהא וי"ל כגון שמכרה קודם שבה זמנו של צבע חוב דהל התקנה דף הזמן ולא דמי לגלוג של חלל המקה כלל דחוי דחייב להחזיר ואם יעלם שבה הוה היה רכישת ואפילו מכרה אחר הזמן היה סבור לפיכך צ"ע חייב וחל התקנה שבה אטופרה ממנו: **מעות** ק"א זו שבה א"ל דם מיהם בגנולת קשה (ביק דף נה) וסע: ד"ה דלמא) חנא י"ה גזין מן הממחרין שבה ומוקי לה בנח"ל דיעד דקדקע אינה גמולא אלמא אפילו בהכיר כל י"ס על שבה וי"ל דהתם מיירי כשקיבל עליו אחריות: **ונתן** זו אישם פתנה. אלל בערכין פרק המוכר שדה דף טו: וסע) גבי המוכר שדכו בשמה היכול עממה לאחר שמואל משות חחרין יכול למימר אדם שפוט דהא שכן מכר ביבול דאין זה פסוט דהא שכן רב מוכרה ודאין זה חזר ויפקה ב"ה. כלל הכיר בה מיירי וקמציביעא ליה אלס הבגין יכול לצטל המקה ולהסחר למעשיהו או לאו: **דוקה** דפ"ש) אחר שלקחה ודאין ואלס דמדמ שקעה הבגין וכהו כן לוקח וקאמ מסוס דמית ליה נחר הכי פקע כמו אלל י"ס למחר דמית קודם שלקחה הבגין מנגול (ס' וומית גולן) צ"ל שהיה חולה או גוסס בשעה שלקחה מנגול: מאי

דהא מנהיגא ובי היב ליה דמים ולא מן הקרקע עצמו בשעשאה לו אפותיקי דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מוז השדה ואליבא דמ"ד א"י אית ליה זוזי ללווק מצי מסלק ליה לבציה בזוזי מוקים להא מנהיגא בשעשאה לו הלוואה אפותיקי וחור ומכרה. ואסמי אפי' שבה המגיע בכחסים כגון עוננים שהגיעו להכבד וזמנה להכבד שהגיעו ליטולם

(ה) דברי רבינו אלי הובל ב"ר"ף כאן בשם ואיכא חזון דלחמך וישיין שם מש"כ שם ע"ג. (ז) ור"ב ה"ר"ף כאן והביא ר"ח לזה מפ' הגזול פ"א ע"ש.